

Z E Ž I V O T A F A R N O S T Í

Sulkovec

Archivní prameny uvádějí, že v 17. století byla v Sulkovci kaple – filiálka olešnická, v níž byly každou třetí neděli konány bohoslužby. Kostel zasvěcený sv. Havlu vystavěl v roce 1736 majitel kunštátského panství, svobodný pán Jan Theodor z Imbsenu, na místě staré kaple. Budovu fary nechala vystavět v roce 1766 Marie Antonie baronka z Imbsenu jako expozituru fary olešnické. V roce 1785 byla expozitura povýšena na samostatnou farnost. Farní obvod tvořily kromě Sulkovce ještě Nyklovice, Veselí, Hluboké, Ubušín, Polom, Korouhvice a Chlum. Děkanství měl Sulkovec v Bystřici nad Pernštejnem. Fara v Sulkovci byla jedna z nejhudších v brněnské diecézi a duchovní se zde poměrně často střídali. V roce 1782 přestoupili téměř všichni obyvatelé šesti vesnic k helvetskému vyznání (Hluboké, Veselí, Ubušín, Polom, Korouhvice, Chlum). Jan Tenora ve Vlastivědě moravské z roku 1903 uvádí, že ve farnosti je 1 200 evangelíků, kteří patří pod duchovní správu ve Veselí.

Duchovní správcové na Sulkovci

(v závorce jsou uvedena léta působení ve farnosti)

Jan Linhart, 1766 - 1793

Narodil se asi v roce 1734 v Radiměři u Letovic. Po vysvěcení roku 1758 byl kaplanem v Soběchlebech u Lipníka nad Bečvou a potom v Olešnici, odkud jezdíval na Sulkovec každou třetí neděli na bohoslužby. 1. 5. 1765 požehnal základní kámen pro sulkoveckou faru a od 12. října 1766 byl ustanoven prvním farářem. Za jeho působení byl rozšířen hřbitov, střecha znovu pokryta šindelem, natřena červenou barvou, byly provedeny úpravy interiéru a stará cihlová dlažba byla nahrazena dlažkou z opukových ploten. Jan Linhart působil na Sulkovci do roku 1793, celkem 27 roků – nejdéle ze všech kněží 18. a 19. století. Na penzi se vrátil do Olešnice, kde v roce 1801 zemřel.

Jan Nepomuk Fridrich, 1793 - 1806

Narodil se roku 1759 ve Žďáru. Po vysvěcení v roce 1784 působil v Blansku a potom 13 let na Sulkovci. Do farní kroniky napsal vlastní životopis a zprávu o stavu farnosti. Podle záznamů bylo z 1 370 obyvatel sotva 300 katolíků a panovala zde náboženská snášenlivost nikoliv z vlažnosti. Do katolické církve se vrátilo 21 nekatolíků. Farníci milovali církev a

kostel. Roku 1795 byl natřen a pozlacen hlavní oltář, ale pro vlhkost vše opadlo. Jan Fridrich odešel do Olešnice v roce 1806. Prodělal napoleonskou vojnu a zemřel roku 1809.

Karel Josef Pečený, 1806 – 1814

Narodil se roku 1777 v Poličce, kde byl jeho otec primátorem. Po vysvěcení v Hradci Králové v roce 1801 byl poslán do Poličky a poté do Sulkovce. Do kroniky zapsal: *Blahoslavený je každý pastýř, který má ovce jednoho ovčince a mezi nimi jako svými pokojně žije. I mezi katolíky je koukol mezi pšenicí.* Jeho nástupce napsal o něm do farní kroniky: *Ze všech sil hledal odtud vykoupení, ale nedosáhl toho...Z drsného podnebí zdejšího, zvláště v zimě, dostal nemoc, úbytě – souchotiny a více jak dva roky tou nemocí trpěl.* V roce 1814 v Poličce zemřel a pohřben byl podle svého přání na Sulkovci. *Ode všech, kteří jej znali, byl oplakáván, zvláště však od svých farníků.*

Josef Polnický, 1814 - 1820

Narodil se v Bystřici roku 1785 a vysvěcen byl v roce 1808. V Sulkovci působil 6 let, za jeho služby zdejší obyvatelé vzrušili předpověděný konec světa na rok 1816, který byl potom neúrodný tak, že lidé jedli chléb z otrub. Josef Polnický odešel ze Sulkovce do Měřína, potom do Střelce a nakonec do Zvole, kde v roce 1852 zemřel.

Václav Krener, 1820 - 1827

Narodil se roku 1793 v Kostelci nad Orlicí. Po vysvěcení v roce 1816 přišel na čtyři roky do Olešnice, pak působil šest a půl roku na Sulkovci. Odtud se vrátil do Olešnice, kde byl až do své smrti v roce 1834. Za jeho působení shořel starý olešnický kostel a mnoho domů. Nový olešnický kostel byl vysvěcen v roce 1831.

František Persch, 1827 - 1835

Narodil se roku 1795 v Jevíčku. Po vysvěcení v Brně v roce 1820 byl kaplanem v Olešnici a potom na Sulkovci, kde začal psát farní kroniku. Odešel do Rudy, odtud do Rokytnice u Moravského Krumlova. Zemřel po tříleté penzi roku 1873 v Králově Poli.

Vavřinec Paluda, 1835 – 1850

Narodil se roku 1800 v Habrovanech u Vyškova, vysvěcen 1828. Na Sulkovci, kam přišel z Doubravice, působil 15 roků. Dne 22. února 1843 se v noci vloupali zloději oknem do zákristie kostela, ukradli kalich s paténou, kostelní ornáty, ze svatostánku jazýček z monstrance a z ciboria víko s pláštíkem. Roztrhané části ornátu byly nalezeny v poli a v lese.

Dne 3. srpna 1845 udeřil blesk do kostela, poškodil zeď kazatelny a boční oltář. Ze Sulkovce odešel Vavřinec Paluda do Hartvíkovic a později do Starého Hobzí. Zemřel v roce 1872.

Antonín Halla, 1850 – 1866

Narodil se v roce 1815 v Bosonohách u Brna. Po vysvěcení roku 1839 působil v Ivančicích a v Kunštátě, odkud přišel jako pětáctiletý na Sulkovec a po šestnácti letech se vrátil do Kunštátu. Zemřel roku 1883. Jeho matka nechala postavit kříž na *Drahách*, na bývalém obecním pozemku u cesty do Bystrého.

Ignác Janoušek, 1866 – 1874

Narodil se roku 1833 ve Velkých Slatinicích, vysvěcen v roce 1860. Byl kaplanem a později administrátorem v Sebranicích. Po osmiletém působení na Sulkovci odešel od Nosislavi a odtud do Uherčic, kde dal postavit nynější kostel. Zemřel v roce 1894.

Karel Vosyka, 1874 - 1879

Z Pouchova v Čechách. Narodil se roku 1840, vysvěcen 1867. Na Sulkovci působil čtyři roky a odešel odtud do Sebranic. Zemřel v roce 1895.

Josef Haněk, 1879 – 1883

Narodil se roku 1849 v Lulči, vysvěcen v roce 1875. Během jeho čtyřletého působení na Sulkovci měl primici František Synek (1881). Další působiště Josefa Haněka: Starovice, Dolní Bojanovice a Velké Pavlovice. Úmrtí nezjištěno.

Augustin Novotný, 1884 - 1885

Z Bystrého. Narodil se roku 1852. Po vysvěcení v roce 1879 byl kaplanem v Mikulčicích a Nemočicích. Roku 1884 přišel na Sulkovec. Další údaje nebyly zjištěny.

V letech 1886 –1887 byl na Sulkovci administrátorem **Martin Judas** z Rovečného.

Jan Bílý, 1887 - 1896

Narodil se roku 1859 v Doubravníku, vysvěcen v roce 1883. Působil v Kobylí a pak v Kloboukách u Brna. Na Sulkovci sloužil 9 let a v roce 1896 byl dán do penze pro silný oční neduh. Zemřel roku 1931 a je pohřben v Koberčicích u Opavy.

Josef Janíček, 1896 – 1913

Narodil se roku 1867 v Krhově, vysvěcen byl v roce 1892. Byl kaplanem v Blansku, Malešovicích a Kunštátě, kam se po sedmnáctiletém působení na Sulkovci vrátil a kde v roce 1943 zemřel a je zde pochován.

Jan Kittner, 1913 - 1923

Z Lomnice u Tišnova. Narodil se roku 1869. Na Sulkovci byl 10 roků. Zemřel v roce 1939 v Deblíně a pochován je v Lomnici.

Osvald Šurý, 1923 – 1931

Narodil se roku 1888 v Drnovicích u Lysic. Po osmiletém působení na Sulkovci odešel do penze. Zemřel v roce 1952 v Drnovicích, kde je pohřben.

Karel Kubeš, 1932 - 1934

Narodil se roku 1901 ve Lhotkách u Křtin, vysvěcen byl v roce 1925. Sulkovec byl jeho posledním působištěm. Roku 1934 zde zemřel a byl pochován. Byl zároveň prvním knězem, který na Sulkovci zemřel.

Tři měsíce zde působil **Rudolf Sedlák** z Prušánek.

Následovali administrátoři z Rovečného: **Klement Lahodný** (1934 – 1937), 3. - 13. 12. 1937 **Jan Komon**, pak excurendo **Karel Válka** z Jimramova do 1. 8. 1938 a **Jan Bednář** do 9. 10. 1938. V roce 1942 byl jmenován děkanem bystřickým. V roce 1955 odešel do Velkých Bílovic, kde v roce 1967 zemřel a byl zde pochován.

Rajmund Klabeček, 1938 - 1955

Dominikán. Narodil se roku 1894 v Českých Budějovicích. Po sedmnácti letech na Sulkovci odešel do Velkých Bílovic, kde roku 1967 zemřel a byl pochován.

Alois Pekárek, 1955 – 1960

Narodil se v Radešínské Svatce v roce 1915, studoval Biskupský teologický ústav v Brně v letech 1933 – 38, vysvěcen byl v roce 1938. Působil jako kaplan a katecheta na mnoha místech jižní Moravy, v letech 1947 – 49 byl farářem v Bořitově. Z politických důvodů byl od roku 1949 do roku 1952 vězněn v Brně, v Praze na Pankráci a v Mladé Boleslavi. Poté působil jako administrátor ve Vysoké Studnici, ve Fryšavě pod Žákovou horou a ve Vémyslicích a byl během 50. let několikrát ve vyšetřovací vazbě. V roce 1955 přišel do Sulkovce, odkud odešel

do Rudy u Velkého Meziříčí. V současné době žije v Rajhradě. Sulkovečtí farníci na něj dodnes vzpomínají.

Vítězslav Grmela, 1960 – 1999

Narodil se roku 1920 v Protivanově, studoval Biskupský teologický ústav v Brně. Vysvěcený byl v roce 1945, v letech 1945 – 48 byl kaplanem v Kloboukách u Brna, 1948 – 49 kaplanem v Třešti, 1949 – 54 administrátorem ve Starém Petříně, v letech 1954 - 60 v Želešicích u Brna a od roku 1960 do září roku 1999 působil v Sulkovci. Nyní žije na Moravci. V roce 1995 slavil v Sulkovci trojnásobné výročí: 25 let kněžství, 35 let působení v místní farnosti a svoje pětasedmdesátiny a sulkovečtí farníci věřili, že v jejich kruhu setrvá ještě dlouho. Má velké zásluhy na tom, že v 80. a 90. letech byla pod jeho správou provedena náročná generální oprava kostela, včetně statického zabezpečení, nové krytiny, vnější omítky, nové hřbitovní zdi a rekonstrukce oltářů a další úpravy interiéru. Byla provedena také celková oprava fary.

Polom

O založení reformovaného sboru ve Veselí největší zásluhu má rodák Prosetínský Tomáš Juren ... Muži tomu také za některé zprávy o oné době děkovati máme. ... Dokud bratří v okolí Veselském vlastního kazatele neměli, spočívalo vedení jich hlavně v rukou již zpomenuťého Tomáše Jurena. ... V skutku tam (tj. do stávajícího kostelíka v obci Hluboké) po nějaký čas Tomáš Juren s mnohými jinými chodil a tam při nábožných zpěvích kázání z postily předčítal, avšak za nedlouho přišel zákaz, klíč od kaple občanům odňat a kaple sama posléze zbořena byla, Mezi tím stala se žádoucí domluva o postavení chrámu Páně ... , když byl sedlák Veselský Tomáš Břeněk místo jak pro chrám tak i pro hřbitov poskytl. Stavbu vedl Jan Lukáš, sedlák Veselský, rodilý Čech od Litomyšle, a Tomáš Juren, jenž v této době se stal učitelem Veselským, a kterýž na sv. Trojici l. P. 1782 u přítomnosti mnoha set lidí na nynějším hřbitově Veselském pod mohutnou třešní první služby B. veřejně vykonal.

(Památník reformované církve Českomoravské, Praha 1881)

Tomáš Juren, kantor v Sulkovci a Veselí byl významným představitelem evangelického hnutí 2. poloviny 18. století. Narodil se v roce 1750 v Prosetíně v rodině sedláka. Od 13 let se učil krejčovskému řemeslu u Řehoře Jakuba, který byl v té době i prosetínským kantorem. Roku 1769 byl ustanoven kantorem v Sulkovci. Za psaní modliteb a další nelegální náboženskou činnost ho roku 1773 vyslychali na olešnické faře (byl zde i vězněn). Jezuitům do

Bystrého musel odevzdat knihu Jádru písma sv., kterou vlastnila Dvořáková rodina v Sulkovci. Ze služby kantorské byl v Sulkovci vypovězen roku 1774. Odstěhoval se do Ubušínka, kde provozoval krejčovské řemeslo, vázal a opravoval knihy a věnoval se hudbě; číst a psát učil děti z několika dědin. V roce 1776 odešel pro evangelické modlitby do saské Žitavy a roku 1779 do Prešpurka (Bratislavy). V době uvolnění náboženských poměrů začal konat roku 1781 v katolické kapli v Hlubokém evangelická náboženská shromáždění. Po vydání tolerančního patentu oslavil císaře Josefa II. básní, radil souvěrcům, jak odpovídat před náboženskou komisí a jaké vyznání zvolit. Roku 1782 spolu s manželkou přestoupil k evangelické církvi helvetského (reformovaného) vyznání. Po ustavení za evangelického kantora (1784) žil ve Veselí, kde byla postavena modlitebna a obydlí pro kazatele a kantora. Ze služby byl odvolán roku 1792 pro neshody. Odstěhoval se do Vítochova, kde v roce 1827 zemřel. Pochován je ve Veselí, ale jeho hrob není znám. Vzpomínky Paměti kantora Tomáše Jurna (1750-1827) vydal K. Čermák v Čáslavi 1904.

Posloupnost farářů působících ve farním sboru Českobratrské církve evangelické ve Veselí (za jménem jsou uvedena léta působení ve farnosti)

Martin Elek, 1783 - 1784

Jak uvádí J. Toul, přišel Martin Elek na Moravu z Uher jako čtvrtý farář vyslaný na naše území po vydání tolerančního patentu a ve Veselí nastoupil 3. února 1783. Nebyl zde však spokojen a za rok - 6. dubna - pod záminkou, že si jede pro manželku do Sedmíhradska, odjel a už se nevrátil. Bližší údaje o něm nejsou známy. V soupisu kazatelů Č. Rychetského je uveden v oddílu I. Pastoři h.v. , kteří přišli po vydání tolerančního patentu z Uher.

Aron Stettinius, 1785-1788

Někdy uváděn jako Štětina. Rodák z Bedřichova Hradce v Pruském Slezsku (datum narození ani úmrtí není uvedeno), kde byl jeho otec farářem. Rod pocházel z Litomyšlska. Z Veselí přešel do sboru v Novém Městě na Moravě, kde vystřídal svého bratra Jakuba Bohumila, dále působil v Prosetíně a v Německém (dnešní Sněžné). Bratři Stettiniové byli jediní, kteří z Pruského Slezska přišli a jsou tím - spolu se dvěma německými faráři v Praze a v Brně -v raném tolerančním období výjimeční. První kazatelé pocházeli z Uher či ze Slovenska a od konce 80. let 18. století přicházejí duchovní domácího původu.

Samuel Szallay, 1788

Rodák z Uher, několik let sloužil v Prosetíně. Ve Veselí působil od dubna do prosince, tehdy prý utekl tajně v noci do své vlasti. V Toulově Jubilejí knize se dočítáme, že v Prosetíně sloužil v letech 1782-86 a ve Veselí 1788. O působení mezi těmi roky není zmínka. V soupisu Č. Rychetského je jako prosetínský farář Samuel Szallay veden rodák z Varšan u Levic (nar. 1751), který působil ve sborech Prosetín (1782-86), Javorník (1786-1812) a od roku 1812 v Růžďce, kde také v roce 1816 zemřel. U dalšího jména Samuel Szallay, uvedeného v soupisu Rychetského je uvedeno, že v roce 1788 působil ve Veselí, avšak následuje poznámka, že dotyčný muž neexistoval.

Daniel Márton, 1788 - 1792

Někdy uváděn jako Martoň. Narozen roku 1760 ve Vadně v Uhrách, kde také v Šaryšském Potoku vystudoval. Do Veselí přišel z Borové a z Veselí se přestěhoval v květnu 1792 do Krouny. Tam setrval do roku 1827, rok pobyl ještě v Sázavě. Zemřel 1828.

Štěpán Vassarhélyi, 1792 - 1797

Narodil se v Gálu v župě Sečovec, rok není uveden. Studoval v Šaryšském Potoku, sloužil nejprve v Horních Vilémovicích, z Veselí odešel do Svratoucha, Dvakačovic a do Sloupnice, kde v roce 1815 zemřel. V Toulově Jubilejí knize uveden není, v Rychetského soupisu kazatelů je uveden jako István Vasárhelyi v oddíle I. Pastoři h.v., kteří přišli po vydání tolerančního patentu z Uher.

Antonín Štorch, 1798 - 1809

Bližší údaje o tomto duchovním nejsou známy, pouze to, že v letech 1796-1798 působil v Horních Vilémovicích, odtud přišel do Veselí, kde působil až do své smrti v roce 1809. Ve Veselí je také pochován.

Gedeon Šlachta, 1810 - 1831

Někde uveden jako Gideon. Narozen v roce 1778 v Bánovcích n. Ondavou, studoval v Šarišském. Potoku a v Lipsku. V letech 1804-1810 působil v Novém Městě na Moravě. Za Šlachtova působení ve Veselí se sbor zřejmě stabilizoval, byly stanoveny hranice sboru, zakoupen domek pro školu, ohrazen hřbitov, vystavěna nová zděná fara a do kostela byl pořízen stůl Páně a kazatelna. Šlachta zemřel ve Veselí a je zde i pochován. Gedeon Šlachta je

v Rychetského soupisu veden v oddíle III. Kazatelé helvetského vyznání pocházející z našich zemí. Také další veselští duchovní jsou již domácího původu.

Josef Totušek st., 1832 - 1840

Narozen 1808 v Pavlovicích u Jimramova, studoval v Komárně, Pápě a Debrecíně. Veselí bylo jeho první působiště, poté sloužil v Kloboukách u Brna, odtud také téměř třicet let (1846-72) vykonával úřad seniora západního moravského obvodu. Zemřel v roce 1877 jako kloboucký farář. V době budování evangelické školy v obci Polom byl jako senior tomuto úsilí nakloněn. V té době byl jeho syn ve Veselí farářem a přesto, že korespondence mezi farářem zastupujícím polomské občany a seniorem je vedena v korektním úředním duchu, domníváme se, že svého syna v tomto úsilí podporoval.

Josef Opočenský, 1840 - 1843

Narodil se v roce 1814 v Klášteře v Čechách. Ve Veselí započal svoji duchovenskou službu. Za jeho působení byly pořízeny varhany. Po té odešel do Zádveřic a pak do Míroslavi. V roce 1856 se odtud odstěhoval do Ameriky. Odchodem do zámoří dostal slibu, který dal svým farníkům v Zádveřicích, že je totiž do exilu bude následovat. Působil na několika místech, až se usadil ve Wesley, kde založil český sbor. V roce 1870 ve Wesley zemřel.

Jan Šolín, 1844 - 1847

Narozen v roce 1808 v Leducích u Hradce Králové. Studoval v Hradci Králové, Bratislavě a Šarišském Potoku. V Uhrách působil nejprve jako vychovatel ve šlechtické rodině, pak se stal vikářem ve Vysoké, farářem v Libštátě a poté ve Veselí. V roce 1846 zde postavil faru a založil spolek střídmosti. Po té opět odešel do Vysoké, kde v roce 1890 zemřel. Farář Šolín byl také literárně činný (podepisoval se Šolín Ledecký). Prózu i verše uveřejňoval v časopisech, skládal duchovní písně. Jako uvědomělý Čech byl zakladatelem Matice české a členem spolku Komenského.

Karel Molnár, 1848 - 1858

Narozen v roce 1820 ve Sloupnici. Studoval v Litomyšli, Bratislavě a ve Vídni. Veselí bylo jeho první působiště, po té odešel do Javorníka, kde v roce 1900 zemřel.

Karel Molnár patří do početné rodiny Molnárů, jejichž předek Peter k nám přišel mezi prvními tolerančními duchovními z Uher a již zde zůstal. Členové této rozvětvené farářské rodiny působí v Československé církvi evangelické dosud.

Josef Totušek ml., 1859 - 1868

Narodil se ve Veselí v roce 1836 jako syn faráře. Studoval v Těšíně, v Halle, Lipsku, Bonnu a ve Vídni. Začínal jako vikář u svého otce v Kloboukách u Brna, samostatně působil ve Veselí a pak v Jimramově. Zemřel v roce 1899 v Olešnici, kde je také pochován. Josef Totušek ml. byl pátým superintendentem moravské reformované diecése. Za svého života vybudoval mnoho staveb a patřil také k významným duchovním své doby. Za jeho působení ve Veselí byla renovována fara, zakoupena zemědělská usedlost a přebudována na školu, rozšířen hřbitov a zbudován nový v Dalečíně, založil také stavební a chudinský fond. Zasadil se o vybudování evangelické školy v obci Polom. Vyučovat se začalo v roce 1867.

Jindřich Švanda, 1868 - 1924

Jindřich Bohumil se narodil roku 1846 v Prosetíně jako syn faráře. Studoval v Basileji a ve Vídni. Ve Veselí začínal jako administrátor, od roku 1870 jako farář. Roku 1877 opravil kostel, nechal ohradit hřbitov. Za jeho působení bylo na faru přistavěno patro. Zemřel v roce 1926 ve Veselí, kde je pochován. Patří do početné rodiny Švandů, jejíž členové jsou v církvi činní více generací.

Od roku 1924 do roku 1929 byl sbor administrován z Jimramova farářem **Františkem Rozbořilem**.

Miroslav Růžička, 1929 - 1939

Narodil se v roce 1904 ve Dvoře Králové nad Labem. Ve Veselí začínal jako vikář, po roce se stal farářem. Odtud odešel do Třebechovic a v roce 1950 do Českých Budějovic, kde působil až do odchodu do výslužby v roce 1966. V letech 1953 -1964 byl také seniorem Jihočeského seniorátu.

Gustav Říčan, 1939 - 1949

Narodil se v roce 1912 v Huslenkách. Jako vikář působil v Jasenné (1936-37), na Mělníce (1937-38), v Zádveřicích (1938) a v Kutné Hoře s určením pro Zruč n.Sázavou (1938-39). Ve Veselí působil v těžké válečné době a v roce 1949 odešel do Suchdola nad Odrou, kde ještě v činné službě zemřel. G. Říčan byl velmi oblíbený a ctěný zejména pro svoji statečnost za války a za svůj pěkný vztah k lidem. V době války se v obci i v okolí schovávali partyzáni a Veselí jen zázrakem uniklo vyhlazení.

Miloslav Hájek, 1949 - 1965

Narozen roku 1923 v Brně, kde také za války působil jako diakon. V letech 1945 - 49 studoval bohosloví v Praze a po té nastoupil ve Veselí nejprve jako vikář, od roku 1951 byl farářem. Z Veselí odešel do Zlína (Gottwaldov). Později se stal synodním seniorem ČCE. Zemřel ve Zlíně, kam přesídlil z Prahy po odchodu do důchodu. Farář Hájek prožíval se sborem nelehké období, zejména kolektivizace či budování Vírské přehrady, kdy byly zatopeny obce Chudobín a Korouhvice a řada členů sboru se z toho důvodu odstěhovala (např. na jižní Moravu).

Lubomír Hána, 1965 - 1986

Narodil se v roce 1922 ve Střílkách u Kroměříže. Jako vikář působil na Vsetíně (1951-52) a v Leskovci (1952-53). V roce 1954 nastoupil ještě jako vikář do Zlína (Gottwaldov), krátce na to vykonal farářskou zkoušku a jako farář tam zůstal do roku 1965, kdy si vyměnil působiště s farářem Hájkem. Ve Veselí působil až do svého odchodu do důchodu v roce 1986. Dvacetiletí, které se sborem prožil, také nepatřilo ke klidným. Po nadějích z konce šedesátých let zasáhla i tady vše svírající normalizace, která poznamenala celou společnost. Farář L. Hána nyní žije na odpočinku v Ostravě.

V letech 1986 až 1989 byl sbor administrován z Rovečného farářem **Mirolavem Erdingerem**.

Jan Jún, 1989 – 1992

Narodil se v roce 1964 ve Vítkově u Opavy, studoval Komenského evangelickou bohosloveckou fakultu v Praze. Jeho prvním působištěm byl sbor ve Veselí, poté působil jako ředitel na jedné ze škol Evangelické akademie – konzervatoři v Kroměříži a od roku 1995 je farářem v Proseči u Skutče. Během jeho pobytu ve Veselí byla dokončena generální oprava fary.

Od roku 1992 do roku 1994 byl farářem sboru **Jan Keller**, tehdejší starosta v Jimramově. Ve sboru působil na jednu čtvrtinu úvazku.

Jan Plecháček, 1994 - do současnosti

Narodil se v roce 1967 v Praze, studoval Evangelickou teologickou fakultu UK v Praze a po ukončení studií byl povolán do veselského sboru, kde působí jako farář. V roce 1999 byla provedena oprava kostela, včetně nové střechy, statického zpevnění a venkovní i vnitřní malby.